

ita brevi oratione expediri nequeunt. Praebent enim rarius usitatas et pedum et distichorum formas; accedit concinentia versuum finalis, satis constantibus regulis adstricta. Constitui tamen, ne in nimiam molem augeretur haec praefatio, potius elementa exhibere disputationis, quam ipsam absolvere, si absolvere possim. Dicam igitur primum de varia pedum mensura, tum de versibus, deinde de stropharum formis, ultimo loco de concinentia finali.

a. De pedum mensura.

α. Usitatissimi sunt pedes quaternarum morarum, hisce variationibus: $\cup\cup\cup\cup$, $v.-\cup\cup$, $v.\cup\cup-$, $v.--v.\cup-\cup$. Quae mensura est canticc. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 9. 11. 12. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 22. 23. 24. Aut prorsus libera est variatio, aut restringitur ad certas sedes. De qua re mox dicemus. Quod autem observari h. l. debet, est, mensuram legitimam quibusdam locis non posse constitui, nisi dipodiam admittas, duum pedum communium mensura explendam. Exempli sunt haec: Cap. I. d. 14. *b.* ubi in versu, cuius mensura est: $\cup\cup\cup\cup | \cup\cup\cup\cup | \cup\cup\cup\cup | - - ||$ haec forma legitur: $- \cup - \cup \cup \cup | \cup \cup \cup \cup | - - ||$ Duo priores pedes octonarium praebent numerum morarum, quae tamen solito more in duos diversos pedes distribui nequeunt. Idem recurrit Cap. I. d. 30. *a.* ubi pro tertio et quarto pede: $\cup\cup\cup\cup | \cup\cup\cup\cup |$ hic numerus exstat: $\cup\cup\cup-\cup\cup\cup$ et cap. II. d. 4. *b.* ubi iterum pro $\cup\cup\cup\cup | \cup\cup\cup\cup |$ initio versus prostat: $- \cup - \cup \cup \cup$. A corrigendo itaque manum abstinui, uti in annotatione dixi. Consensu enim exemplorum probatur, legitimam esse licentiam. De duobus ultimis horum canticorum versibus suo loco dicendum erit.

β. Canticis 13. 19. 21. nulla alia potest adaptari mensura, quam pedes *quinarum* morarum; quorum pedum hae inveniuntur variationes: $\cup\cup\cup\cup\cup$ | $v.-\cup\cup\cup$, $v.\cup\cup\cup-$, $v.-\cup\cup-$, et rarius $\cup--$ (cant. 19. vers. c.) $v.-\cup\cup\cup$ (cap. X, d. 7, v. *b.* sede penultima).

γ. Cant. 7. monoschematici distichi speciem prae se fert, siquidem omnes pedes omnibus sedibus ad unam eandemque normam restricti sunt. Canticum autem quum sit, dubium non est, quin syllabicis mo-